uitgave 2011

Samen

pamflet over het vormen
van 'affiniteits groepen'

WAT IS EEN 'AFFINITY GROUP'?

Een 'affinity group' (letterlijk vertaald affiniteitsgroep) is een groep mensen die, zoals gezegd, een groep is die affiniteit met elkaar heeft. Een affiniteit of overeenkomst in visie en doel, in dit geval in politieke zin. Een dergelijke groep, meestal bestaande uit 4 tot 16 mensen, werkt samen om hun doel te bereiken in hun politieke strijd voor een andere wereld.

Een affinity group kan enkel actief zijn op demonstraties en acties of zich ook organiseren voor andere politieke campagnes en dergelijken.

WAAROM EEN PAMFLET OVER HET VORMEN VAN AFFINITY GROUPS?

In Nederland is het fenomeen affinity group vrij nieuw. Sinds de protesten in Heiligendam (G8-top Duitsland) en voor sommigen met eerdere ervaringen in het buitenland al iets langer, wordt er geprobeerd om de samenwerking tussen activisten op acties, demonstraties en voor andere doeleinden beter te organiseren. Menig ervaren activist die al jaren naar demonstraties gaat is bekent met situaties die door miscommunicatie, besluiteloosheid en verdeeldheid ontstaan en die voorkomen hadden worden. Denk bijvoorbeeld aan de arrestatie van een vriend of vriendin van je voor je neus die voorkomen had kunnen worden, het laten liggen van de mogelijkheid om een toespraak van een anti-abortusactivist stil te leggen etc.

Door de afwijzing van hiërarchie en de dominantie van een leider of partijtop in onze manier van organiseren resulteert dit er regelmatig in dat organisatie in haar totaliteit wordt weggelaten of dat mensen hier gewoonweg niet aan denken. Onze eigen ervaringen hebben ons echter ook de schaduwzijde laten zien van deze verwerping van organisatie en samenwerking. Zoals eerder al verteld zijn er vaak dingen waarop, door middel van goede zelforganisatie, beter kan worden gereageerd.

Deze folder is bedoeld om te laten zien dat om jezelf en je omgeving te organiseren er geen sprake hoeft te zijn hiërarchie en dat door middel van samenwerking, spreken en luisteren er tot een beter werkend en slagvaardiger geheel kan worden gekomen op acties, demonstraties of waar je jezelf dan ook voor organiseert.

‘BEREIK SAMEN MEER, VORM AFFINITY GROUPS’

We hebben geprobeerd om zo veel mogelijk onze visie en meningen te stoppen in dit pamflet. Dit komt voort uit onze eigen ervaringen met affinity groups en uit wat tijdens die discussies naar voren is gekomen. Zo proberen we bij te dragen aan de mogelijkheid voor iedereen om te kunnen handelen, leven, strijden in en voor een wereld vrij van hiërarchie en onderdrukking. De tips in dit boekje zijn geen vaste werkende recepten. Wat je doet en waaraan je mee doet moet je samen besluiten en aanpassen op elke situatie. Volgens ons is een affinity group echter een goede basis om samen politiek actief te zijn.

Dit pamflet is om te lezen, uit te delen, mee te experimenteren... en niet om te lezen als een boek dat enkel theoretisch is. Het is bedoeld voor de praktijk en zal anders ook geen zin hebben.

Er is een .pdf versie van deze folder te vinden op:
www.anarchistischegroepnijmegen.nl

Vragen, info, suggesties en opmerkingen kun je mailen naar
agn@riseup.net

Veel plezier met lezen en organiseren

Wie weet tot op de barricades!

Vorm affinity groups – Bereik samen meer!

INHOUDSOPGAVE

HET VORMEN VAN GANGS

We moeten niet zeggen dat kritiek op de staat en andere machtige instituties automatisch zal resulteren in sombere situaties met catastrofes. In tegendeel, er moet worden uitgekeken dat de macht en invloed van de staat (en anderen) niet wordt overschat. Voor ons is dit een kwestie van perspectief. We moeten zeker wel aandacht hebben voor de manier waarop de staat, de structuren van de autoriteit, het kapitalisme, de racistische en seksistische 'standaard' werken, maar het is vooral ook belangrijk dat de aandacht uit gaat naar iets anders. De zwakke plekken in deze structuren van autoriteiten: we hebben theorie en uitvoering nodig die er van uitgaat dat we het onderwerp van onze kritiek kunnen vernietigen en uiteindelijk kunnen veranderen / vervangen / verwijderen.

Hoe werkt dit? We leven in een samenleving die systematisch verdeling bevestigt en institutionaliseert: het kapitalistische bestuur isoleert mensen, vervreemd hen van hun werk en product, stelt vast wat er moet worden geproduceerd en wanneer de wekker voor iedereen af gaat. De racistische en seksistische 'standaard' verdeeld ons in Nederlands en niet-Nederlands, in man en vrouw. Dit is het resultaat van een wereld waar mensen anderen beoordelen aan de hand van bepaalde criteria waaraan men 'van nature' zou voldoen, een duidelijk ingekaderde identiteit.

Tegenover deze vaststaande en rigide wereld stelt radicaal links kritiek die wijst op de mogelijkheid tot verandering, oproepende deze regels niet te accepteren, het systeem waarin dit spel plaats vindt te laten crashen – zowel theoretisch als in de praktijk. Dit betekend bijvoorbeeld het afkeuren van het neo-liberale principe dat in het Engels 't.i.n.a.' ('there is no alternative'; 'er is geen alternatief') wordt genoemd, en dit als een goedkope saaie truc te ontmaskeren; van de waanzin van "onvermijdelijke noodzaak" tot vijandigheid en competitie; om de gevestigde 'vaste' wereld van identiteit en verdeling te ontmaskeren als een opgezette constructie, en als bekrompen en zelfs onmenselijk.

Je vraagt je nu misschien af: 'dat klinkt allemaal leuk en aardig, maar wat wordt hier nu eigenlijk allemaal mee bedoeld? Hoe moeten we dan vechten tegen deze vaste wereld van autoriteit en standaardisatie van onze begrippenwereld?' Het enigste antwoord dat in ons op kwam en logisch klonk is het volgende: We nemen het heft in eigen handen. We organiseren de relaties tussen onszelf op een andere manier dan dat de sociale standaard ons voorschrijft. We strijden tegen categorieën als 'sekse', 'ras', 'natie' of 'klasse'. We ontwikkelen onze eigen normen. Of we proberen dit in ieder geval.

Dit zal zeker niet eenvoudig zijn. We richten onszelf bijvoorbeeld niet enkel op het einddoel maar kijken ook naar de mogelijkheden tot ontwikkeling tussendoor. We ontwikkelen ons eigen ritme en nemen de tijd om dingen op onze manier te doen: we schijven pamfletten, zetten campagnes op poten, bereiden activiteiten voor enzovoort. Als een discussie veel tijd nodig heeft omdat iedereen iets te zeggen heeft is dit niet onproductief maar noodzakelijk. Alleen dit kleine voorbeeld laat al zien dat het een constante strijd is tegen de overal aanwezige sociale standaard: 'stem nu, onmiddellijk!'. 'Dit punt is slechts marginaal, laten we door gaan naar het volgende punt van de discussie! We hebben niet genoeg tijd om ook optie X en Y te bekijken...'

Het proces, de discussie waarin we de relaties tussen ons zelf vormen, kan ook het centrum zijn van coalities / groepen (buiten het feit dat deze altijd erg nuttig zijn voor demonstraties en activiteiten) en is waarover dit boekje uiteindelijk zal gaan: actiegroepen. Actiegroepen komen voort uit een proces waarin mensen samen komen omdat ze iets niet accepteren binnen deze 'realiteit' en hiertegen actief worden. Dit kan een G8-top zijn, racistische wetten, neo-Nazi's, een transport met nucleair afval, religieuze fundamentalisten, wat dan ook. Als iemand zijn of haar gedachten van afschuw en kritiek laat vallen op deze misstanden komt men uiteindelijk weer uit op het 'grote geheel', de vaste wereld van categorieën met haar kapitaal, staat, sekse, geaardheid enz.

Het is niet mogelijk om de huidige orde van autoriteit en macht in één grote stap omver te werpen. Het is ook onmogelijk om, zoals ons altijd wordt voorgesteld, onze belangen te laten behartigen door de technocraten, bureaucraten, functionarissen, of zelfs politieke partijen. Als het gaat over de vraag van sociale bevrijding blijft altijd hetzelfde feit gelden: 'We moeten het zelf doen!' Laten we ten eerste de bekrompen en ten tweede foute aanname verwerpen dat de geschiedenis ten einde is gekomen en dat ieder mens de architect is van zijn of haar eigen welvaren met een krachtig 'Samen zijn we onoverwinnelijk!' Het vormen van gangs zou hiervoor een goed begin zijn.

EEN RECEPT VOOR 4-16 MENSEN: 'EEN STANDAARD MANIER VOOR HET VORMEN VAN AFFINITY GROUPS?'

EEN AANTAL SUGGESTIES VOOR HET VORMEN VAN EEN AFFINITY GROUP.

Hoe vind je eigenlijk een groep? Als je van plan bent naar een grote actie of demonstratie te gaan is het bijvoorbeeld goed om in je eigen kring eens rond te vragen wie er allemaal van plan zijn te gaan.

Daarnaast zou je kunnen kijken of zij ook nog mensen kennen of dat je anderen kunt vinden via de plekken waar je regelmatig komt. Als je eenmaal een groepje mensen bij elkaar hebt is goed om bij elkaar te komen en eens ideeën uit te wisselen. Om er achter te komen of je als groep bij elkaar past is het belangrijk om te kijken waarom iedereen naar de actie of demo wilt gaan, wat je eigen ideeën zijn en wat anderen van plan zijn te gaan doen. Als je er bij zo'n bijeenkomst achter komt dat je andere ideeën hebt – als iemand bijvoorbeeld zegt, 'Ik wil me aansluiten bij de demonstratie' en een ander zegt 'Ik wil graag de kampeerplaats ondersteunen' – dan is dat niet de beste start die je je kan voorstellen. Misschien kan je samen blijven en nadenken over hoe je toch een werkend concept kunt ontwikkelen waar toch iedereen achter staat. Op dit moment zou het een goed idee kunnen zijn om je af te vragen: 'Waarom wil ik dit doen en niet dat?'. Daarbij is het mogelijk dat je van mening veranderd en dat je misschien open staat om iets anders te proberen.

Er zijn wel een aantal tips voor het vormen van affinity groups er is echter niet een ultieme manier. Uit ervaringen blijkt dat groepjes van 4 personen of meer meestal beter in staat zijn op elkaar te letten of elkaar te beschermen. De politie is bijvoorbeeld ook vaak met meer dan 2 personen (zeker op demonstraties) en zij zijn vaak ook beter uitgerust dan activisten. Ben je met een grotere groep dan 6 mensen, is het aan te raden om te kijken of iedereen een buddy kan vinden zodat je binnen de iets grotere groep 1 iemand hebt waarmee je sowieso probeert samen te blijven en op wie je extra let. Binnen grotere affinity groups, zeg 8 tot 16 mensen, kan je natuurlijk ook weer een structuur aanhouden waarbij de grote groep eigenlijk bestaat uit 2 of meer kleinere affinity groups. Dit kan de mobiliteit en het overleg op een positieve manier bevorderen. Vele groepen beginnen onderaan met het delen van ideeën, anderen wegen vanuit een open politieke context. Het is ook goed mogelijk dat je groep gewoon ontstaat uit een vriendengroep of uit klasgenoten die elkaar kennen, studenten die zich realiseren dat ze toch altijd op de zelfde demonstraties zijn, of of of...

BEREID JE VOOR!

Wanneer je het punt bereikt heb waarbij je denk 'Gaaf, dat klinkt goed, laten we het proberen' is het een goed om regelmatig af te spreken. Hoe vaak is natuurlijk je eigen zaak. Dit zou iets kunnen zijn tussen één keer per week en bijvoorbeeld twee weekenden voor de actie vrij houden om bijeen te komen. Het hangt er maar net van af wat je wilt doen en hoe goed je elkaar kent. Het is echter goed om je te beseffen dat het beter is elkaar vaak te hebben gezien dan achteraf er achter moeten komen dat 'we niet genoeg tijd hebben gehad om het te hebben over...'.

Over praten gesproken... een van de belangrijkste elementen van ‘jezelf organiseren’ zijn praten en luisteren. Dit zijn echter geen simpele begrippen. Het klinkt allemaal erg simpel en banaal, en eigenlijk is dit het ook. De meeste groepen die we kennen beginnen hun bijeenkomst met een ‘hoe ik me voel rondje’ / ‘emo ronde’ (emotionele ronde; zie begrippenlijst). Dit is een simpel rondje over hoe iedereen zich voelt. Je hoeft niets te zeggen, maar het kan ruimte creëren binnen de bijeenkomst waarin je kan vertellen waarom je in een goede of slechte stemming bent. Het is na zo’n ronde beter te begrijpen waarom xy zo snel boos is in de discussie of waarom xx vindt dat alles makkelijk is; bij xx gaat namelijk op het moment voor de wind.

MET ELKAAR PRATEN – HOE?

Om goed om te gaan met het praten en luisteren is er voor de meeste mensen veel oefening nodig. Iedereen heeft een stem en kan ook op de een of andere manier luisteren. Toch is het meestal zo dat er een aantal goed kunnen praten (soms zelfs als ze niets te zeggen hebben) en anderen alleen begrijpen wat ze willen horen. Dit klinkt behoorlijk negatief – we willen niet zeggen dat jij zo bent – maar iedereen heeft zichzelf bepaalde sociale rollen aangeleerd: op school, als kind, in relatie met vrienden of op het werk. Dit is gelukkig niet onveranderlijk – het is onderdeel van onze utopie dat we binnen groepen als mensen wederzijds kunnen groeien. Om dit voor elkaar te krijgen moeten we ons bewust worden van bepaalde sociale rollen. Belangrijke onderwerpen hier zijn ‘spraak’, ‘aanwezigheid’, ‘lichaamstaal’ etc.

Het is goed om hier eens rustig over na te denken. ‘Waarom onderbreekt xy een ander altijd?’ / ‘Hoe krijgen we iedereen aan het praten?’ / ‘Waarom praat ik altijd zo lang?’ / ‘Waarom reageert xx altijd op alles?’. Dit is een erg complex onderwerp dat vele verschillende kanten kent. Toch is het zo dat het een goed idee is om verschillende ‘basics’ te hanteren als: onderbreek elkaar niet en/of laat iedereen zijn of haar mening geven over controversiële onderwerpen. Zelfs non-verbale commentaren als knikken of schudden met je hoofd als je het er mee eens bent of niet, het lezen/iets anders doen als iemand anders iets zegt, kunnen erg domineren in een discussie en voor jezelf ruimte innemen en dus deze van anderen wegnemen.

PROCEDURES OP BIJEENKOMSTEN

Hoe je een bijeenkomst organiseert is geheel aan jou. Je vindt vanzelf uit hoeveel structuur je nodig hebt. Of je kunt werken zonder een agenda en gespreksleider hang af van de grootte van de groep en van wat je van pan bent te doen – het is goed om hier mee te experimenten en als iets niet werkt flexibel te

zijn en aanpassingen te maken in de structuur. In affinity groups is het, naar onze mening, belangrijk om keuzes te maken door middel van consensus. Dit betekent echter niet dat je alles tot het in het kleinste detail moet bediscussiëren en dat iedereen het er over eens moet zijn. Er kan namelijk ook ruimte zijn voor de kleinere subgroepen om dingen zelf verder uit te zoeken en te besluiten. Anderen moeten daar dan ook vertrouwen in hebben. Het is echter wel van belang dat als er zaken opdoemen waar anderen over mee moeten besluiten, dat zij hierbij dan ook betrokken worden. Zo houd je een gezonde structuur staande waarbij iedereen het gevoel heeft deel uit te maken van iets waar zij ook zelf invloed op hebben.

Binnen een affinity group is het wel van belang dat voor het grootste gedeelte mensen het met elkaar eens zijn en dat iedereen hierover instemt. Als iemand 'Nee' zegt en zijn of haar veto gebruikt moeten anderen luisteren en een manier zoeken waarop de groep verder kan. Het kan in sommige situaties van belang zijn om snel besluiten te maken en soms moet dit door middel van het meerderheidsprincipe, maar over het algemeen betekent dit dat dit het einde is van gelijkwaardige deelname binnen een affinity group. Later volgt er meer over het besluitvormingsproces in dit boekje.

Een kleine toevoeging: vaak wordt er binnen affinity groups gesproken over de man / vrouw verhouding. Wat kunnen we hier over zeggen. Zoals vaak hebben we hier niet specifiek oplossing voor. Wel komen we met een aantal vragen die een oplossing kunnen bieden: wat is het karakter van de groep, als het een groep is enkel en alleen bestaande uit mannen of vrouwen, waarom zou een vrouw zich bij een groep bestaande uit enkel mannen of een man zich bij een groep uit enkel vrouwen willen aansluiten? En als iedereen het prima vindt, waarom dan niet? Ondanks de goede wil weten we echter wel hoe vermoeiend en zenuwslopend het kan zijn voor de 'minderheid'.

MOGELIJKHEDEN OM (SNEL) KEUZES TE MAKEN

'Shit, er is een opening in de politielinie'. Misschien ben je eerder eens naar een manifestatie of een actie geweest; kraakactie, demonstratie tegen een fascistische betoging, dwars zitten van een lobbygroep of wat dan ook. En hiervoor had je een goed plan gemaakt, want als je een beetje tussen een linie politie staat, wil je in ieder geval een goede foto hebben. Dan gebeurt er het onmogelijke; de politie staat zich 15 meter verderop een beetje te vervelen op die plek waar je er eigenlijk langs wilt en er is een mooie opening ontstaan, of de beveiliging van een bedrijf is bezig met een andere groep activisten aan de andere ingang en de weg is vrij naar het lobbyistenpodium. Wat nu? Een snel besluit is nodig! We willen meer dan een mooie foto en een directe actie lijkt

mogelijk en wellicht toch beter.

In een dergelijke situatie is het goed als je elkaar kent, dat je met mensen bent die op een gelijk niveau van spontaniteit zitten – ook al gebeurt dit niet vaak de eerste keer dat je op een actie bent. Nu eerst een stukje over besluiten zonder deze tijdsdruk en daarna meer hier over.

HET MAKEN VAN KEUZES DOORMIDDEL VAN CONSENSUS

Om mee te beginnen denken we dat om tot een besluit te komen dat het belangrijk is om dit te doen op basis van consensus, anders had je net zo goed je bij een politieke partij, sektarische beweging of club kunnen aansluiten. Het is voor emancipatie en binding juist belangrijk deel uit te maken van de besluiten die worden gemaakt.

We beginnen met een klein stukje informatie over consensus: wat is consensus eigenlijk?

Consensus (de (m.); g.mv.) [1847 Lat] **1** overeenstemming van gevoelens; algemene gelijkheid van opvatting; consensus omnium of gentium overeenstemming van allen, algemeen gevoelen; (in de bijwoordelijke verb.) ex consensu, volgens instemming, krachtens overeenstemming **2** toestemming

Veel mensen denken bij consensus al snel aan eindeloze discussies tot iedereen 'Ja' zegt; waar het uitroepteken op het pamflet moet komen en dat zelfs de kleur van het spandoek een politieke vraag moet worden etc. Zo hoeft het zeker niet te zijn! Vaak zitten er in een dergelijke discussie over de kleur van een spandoek andere zaken achter het verloop van een dergelijke discussie, in het ergste geval onderlinge persoonlijke strijd. Consensus betekent voor ons dat iedereen binnen de affinity group (in het beste geval) dezelfde mening heeft of dat het grootste deel van de groep ergens over eens is en dat de rest zich er in kan vinden ook al is het misschien niet de ideale keuze (deze kon niet gevonden worden, maar het is in ieder geval geprobeerd). Wat belangrijk is, is dat niemand een veto (zie begrippenlijst) gebruikt. Wij zijn van mening dat een veto de laatste optie is om een mening gehoord te laten worden. Anders is er te weinig aandacht geweest voor de mening van de persoon die dit veto in zet. Het is namelijk vanaf dat moment onmogelijk om tot een compromis te komen. Men moet in gedachten houden dat niet iedereen het lef heeft om een veto in te zetten. Het is goed om te kijken wat er gebeurt als er een veto wordt ingezet, wanneer deze wordt ingezet en of het onderwerp voor nu op een meer basic niveau kan worden bediscussieerd voordat er harde besluiten moeten worden genomen.

DISCUSSIES ZIJN PROCESSEN

Al met al is het belangrijk voor ons om te begrijpen hoe we tot een besluit komen. Er zijn verschillende technieken voor en sommige werken voor de meeste groepen. Dit betekent echter niet er per sé één manier is en dat bijvoorbeeld consensus voor jou groep altijd de fijnste zou zijn. ‘Beweging komt door te bewegen’ niet alleen met het lichaam maar ook met je kop. Heb plezier in het experimenteren, discussiëren lachen, vechten, praten etc....

Om tot een constructief besluit te komen is het goed om eerst tot een goede vraagstelling te komen. Wat is het onderwerp van de discussie en wat moet er precies besloten worden? Misschien is het beter om een stap terug te gaan en om te werken aan het doel in plaats van je te verliezen in een discussie over de details waarin iedereen op wordt geslokt. Als je uiteindelijk ‘besluiten’ maakt is het goed te vragen of iedereen werkelijk hetzelfde bedoeld. Over onderwerpen die iedereen aangaan is het goed om een snelle ronde te doen zodat iedereen de mogelijkheid heeft om te zeggen wat zij in gedachte hebben. Zo kan de rest de ideeën over een onderwerp ook van elkaar horen. Als dit wordt opgesomd is het vaak makkelijker om tot een concrete vraag te komen en om verder te gaan met de discussie. Het helpt ook als mensen zeggen dat ze weinig belang hechten aan het onderwerp en dat het OK is als anderen die dit wel belangrijk vinden met elkaar hier over discussiëren.

OM NIET OVER ELKAAR HEEN TE LOPEN

Nu terug naar *“het gat in de politielinie”*; het besluit moet snel gemaakt worden. We hebben hier niet echt technieken voor; dergelijke situaties gaan voor een groot deel over vertrouwen, het gevoel hebben voor elkaar of een spontaan gevoel van ‘kom op, laten we het proberen’. Op zulke momenten is het vooral belangrijk om te zorgen dat je niet iemand tegen zijn of haar wil meesleept en je bewust te zijn van een stille ‘Ik wil dit niet’. In dergelijke situaties is het van belang om niemand in zijn of haar eentje achter te laten. We willen namelijk samen verder en dat betekent ook dat er niemand achter wordt gelaten! Als mensen zich spontaan in twee groepen verdelen; bijvoorbeeld ‘We willen hier iets doen’, en ‘Wij willen iets anders doen, waarom niet opsplitsen dan?’ Dit kan in sommige situaties wel een goede optie zijn maar het is geen goed uitgangspunt om constant te doen omdat uiteindelijk iedereen in zijn of haar eentje achter blijft. Denk hier goed over na, soms is het gevaarlijk om met je tweeën rondt te lopen.

VOORBEREIDING EN EVALUATIE

VOORBEREIDING

Om te beginnen met de inhoud – voordat jij en je groep beginnen over specifieke onderwerpen van een actie – is het goed om duidelijk te hebben wat iedereens politieke motief is en wat je wilt bereiken, zeggen, laten zien, uitstralen. Dit kan door middel van vragen als: 'Heeft het zin om het verkeer rond een nazi-bijeenkomst te verstoren of om de plek van bijeenkomen zelf te bezetten?' of 'doen we een sit-in op het spoor van het chemisch transport of creëren we politieke druk om te voorkomen dat het transport überhaupt al rijden?'. Het draait hierbij om een campagne of actie te plaatsen in een politieke context en om duidelijk te maken wat je wilt bereiken.

Als je hier eenmaal een idee over hebt is er een boel om over te discussiëren: wie gaat de stof voor het spandoek halen, wanneer gaan we schilderen, is er al eerder een vergelijkbare actie geweest en wat kunnen we hier van leren en beter doen? Je moet ook nadenken of het van belang is om bepaalde delen van het plan te van te voren te oefenen. Daarnaast is het ook handig om na te denken over een naam voor je affinity group. Dit kan een boel helpen om elkaar terug te vinden tijdens chaotische situaties. Je kunt deze naam schreeuwen als je elkaar kwijt bent en anderen zullen dit woord – liefst een opvallend, en uniek – snel horen en je zo terug vinden. Andere dingen die helpen zijn herkenningspunten als dat ene spandoek etc. Daarnaast is het handig om een plek af te spreken waar je elkaar weer treft mocht het niet lukken elkaar terug te vinden of wat je anders doet.

Aspecten die vaak gemakkelijk vergeten worden zijn er twee:

1 hoe ver we willen gaan en wanneer we stoppen. Natuurlijk kan je niet alles van te voren bepalen – er zijn ook dingen die buiten je macht liggen – maar je kunt wel nadenken over mogelijke scenario's en hierover praten. Wat deze zijn hangt af van wat je wilt doen en waar. Dit kan bijvoorbeeld gaan over het gat in de politielinie en het mogelijke geweld van de politie als reactie op wat je doet of de reactie van nazi's (of wie dan ook) aan de andere kant van de linie, etc.

2 de mogelijkheden van mensen. Het is goed om na te gaan of mensen problemen met hun fysieke of geestelijke gesteldheid. Het is van belang dat de rest zich bewust is van de toestand van elkaar zodat men niet tegen problemen aanlopen als er spannende situaties ontstaan. Hetzelfde geld voor het feit dat mensen snel instemmen met dingen die ze denken aan te kunnen maar dat als het uiteindelijk echt spannend wordt, het er op papier toch anders uit zag. Praat hier over en bereid je hier op voor!

Het is ook goed om voor de actie al een aantal andere dingen af te spreken:

Nabespreking 1: Direct na de actie of campagne op het kamp, in het café of waar dan ook – liefst op een rustige plek. Een bijeenkomst om een overzicht te krijgen van de gebeurtenissen, te praten over hoe het ging, hoe iedereen zich voelt en om tot rust te komen.

Nabespreking 2: Als je regelmatig bij elkaar komt kan je ook op de volgende bijeenkomst napraten over de actie of campagne. Dit is goed omdat je op een latere bijeenkomst vaak de rust, tijd en afstand hebt gehad van een actie om goed na te denken en reflecteren over wat er is gebeurd. Het is goed dit in alle rust te doen in plaats van net na een actie; wat ging goed, wat ging toch niet zo lekker of was minder effectief, wat voelde persoonlijk wel of niet goed etc. Daarnaast is het ook goed om na te denken over wat de impact van de actie was en is in het grotere plaatje. Wat kunnen we doen om te zorgen dat dit de volgende effectiever gaat? Of willen we de volgende keer compleet iets anders doen?

Het gaat hier zoals je al merkt niet enkel over kunstmatige 'technieken' maar vooral ook om goede samenwerking binnen de groep om voor elkaar te zorgen en om dingen duidelijk te hebben. Door zelfreflectief en eerlijk te zijn tegen elkaar blijven we en komen we dicht bij ons ideaal van betere communicatie, interactie en gelijkwaardigheid.

DRUK OM TE PRESTEREN

Tijdens de voorbereiding (en tijdens) acties kan er veel druk en spanning ontstaan voor mensen. Dit geldt voor zowel mensen die nieuw zijn in zelforganisatie of met een bepaalde ervaring tijdens een actie, maar ook voor mensen die al langer mee draaien. Het is goed om hier oog voor te hebben zodat mensen elkaar opvangen en ruimte creëren voor elkaar. Zorg dat er ruimte is waarin men kan aangeven dat dingen te veel worden en dat men er over kan nadenken. Houd elkaar in het oog en kijk of een actie of organisatie/mobilisatie niet te veel van iemand eist en hoe dit op te lossen. Denk hierbij ook aan de onuitgesproken, door de groep-, en zelf opgelegde eisen. We kunnen druk en obstakels alleen stoppen als we deze benoemen, uitspreken en om steun hierbij vragen. Een vriendelijke glimlach van je buur, aandacht en een luisterend oor hebben voor elkaar zijn hierbij belangrijk.

Er zijn verschillende niveaus van deelname en benadering en er zijn veel obstakels te vinden: 'Waarom blokkeer je telkens de discussie met je angsten en cynisme?', 'Weet je niet dat er doden vallen door …', 'Waarom was je niet op de vergadering?', 'Waarom sloot je je niet aan bij de demo', 'Waarom heb

je die flyers niet gekopieerd?', 'Waarom schopte je die agent niet tegen zijn scheen?' 'Waarom?, Waarom?, Waarom?'. Verdeel de taken goed om elkaar te ontlasten en wacht niet te lang met over dingen praten.

Er zijn een boel dingen te doen en het leven bestaat zeker niet alleen uit bier en chips. Er staat een boel op het spel, er is veel te realiseren en er wordt veel van ons gevraagd (ook al doen we dat soms zelf). De druk die dit met zich mee brengt is belangrijk om te (h)erkennen. Hoeveel ideeën – hoe tof ze ook waren – hebben we wel niet uit elkaar zien spatten door deze druk? Hoe vaak hebben mensen zich wel niet alleen en onbegrepen gevoelt? Waar zijn de tijden gebleven dat we gewoon konden leven van moment tot moment, zonder de lange 'to-do-lijst' als we naar bed gaan? Het is goed om hier over na te denken en te kijken naar wat we zelf en samen willen en kunnen bereiken.

Te veel spanning en druk is vaak fataal voor een politieke groep. Plotselinge stopzetting van een politieke groep is vaak het gevolg van te weinig aandacht voor elkaars behoeften, mogelijkheden om elkaar bij te houden en de wil om succes te behalen. De aandacht hiervoor is een net zo belangrijk element in de strijd van een politieke groep. Als we enkel nog onder enorme druk kunnen werken aan onze idealen, is dat dan werkelijk waar we naar verlangen? Is dat het idee waar we voor strijden? Als we besluiten te strijden, werken, leven en lieven in collectieve vorm moeten we omgaan met de pretenties, verwachtingen en druk die dit met zich mee brengt en hier richting aan geven op onze eigen voorwaarden, wil dit werkelijk bevrijdend zijn.

SAMEN ZIJN WE STERK!

Collectivisme heeft een constante discussie nodig voor iedereen, iedereen waarmee we te maken hebben. Het is van belang om te zorgen dat we aandacht blijven hebben voor de zaken waar wij onze kritiek op richten – 'de anti's' – en de dingen die waar we aan willen bouwen voor een revolutionaire toekomst.

We hebben bijvoorbeeld een anti-seksistische of anti-kapitalistische houding en een duidelijke gedachte over wat dit voor ons betekend. Het is goed om te kijken hoe we dit kunnen toepassen in onze eigen gemeenschappen en in onze samenwerkingsverbanden. We kunnen kijken hoe we nu zoveel als mogelijk kunnen bouwen aan een geëmancipeerd en 'vrij' leven. De discussie op de bijeenkomst lijkt soms eeuwig door te gaan – en zonder enige uitkomst te eindigen om het nog erger te maken. Toch zijn ze wel vaak de laboratoria waar we met dingen kunnen experimenteren en de plekken waar ook winst te behalen valt. Kijk goed waar dingen beter kunnen om te zorgen dat deze de volgende keer met minder frustratie verlopen en probeer er een positieve

richting aan te geven. Eigenrichting kan erg bevrijdend zijn en als we proberen dit in onze eigen collectieven en organisaties zoveel mogelijk vorm te geven kunnen, en we kunnen er ook anderen inspireren voor onze en hun eigen strijd. Samen komen we verder!

VOORBEELD: AFFINITY GROUPS BINNEN GROTE GROEPEN

Je affinity group wilt naar de komende demonstratie.

VOOR DE DEMONSTRATIE

Natuurlijk ben je goed voorbereid. Je hebt allemaal goed geslapen en hebt van te voren nog een keer gesproken over hoe je je voelt en wat je van plan bent op de demonstratie – dit kan alles zijn van de route lopen tot het breken door politielinies... Een aantal van jullie heeft de voorbereidingsvergadering van de demonstratie bezocht en/of er informatie over ingewonnen en de rest hierover geïnformeerd.

Van te voren heb je al een taakverdeling gemaakt nadat er is gekeken wat voor een taken er allemaal te doen zijn; bijvoorbeeld het beschermen van de geluidswagen of vooraan in de demonstratie lopen, medische ondersteuning. Als je hierover geen duidelijke overeenkomst hebt kunnen vinden is het wellicht zaak om nog eens bijeen te komen om tot verdere besluiten te komen en verdere voorbereidingen te treffen als; maken van een spandoek etc.

Er kan samen als groep naar de demonstratie worden afgerezen (aan te raden) of elkaar ontmoeten op een trefpunt bij de demonstratie. Afspraken hierover kunnen het beste persoonlijk worden gemaakt en niet over de telefoon. Je weet nooit wie er mee luistert en als je denkt dat het niet nodig is dat de politie direct al weet wat je doet en of je onder weg bent kun je dit dus beter achterwegen laten.

TIJDENS DE DEMONSTRATIE

Je bent gearriveerd op de demonstratie en hebt je vrienden ontmoet en geluisterd naar de mededelingen die gedaan zijn door de organisatie. De demonstratie gaat nu langzaam van start – helaas vaak later dan geplanned. Met je affinity group heb je de omgeving bestudeerd en heb je overlegt of je wilt gaan lopen. Afhankelijk van de demonstratie en je stemming loop je gemakkelijk mee en kijk je goed wie zich bevindt in je directe omgeving. Misschien ken je andere affinity groups met wie je in een lijn naast elkaar staat. Je draagt je spandoek voor je of aan de zijkant en van te voren heb je een

plan gemaakt wat je doet als er een fysieke confrontatie plaats vindt zodat je bijvoorbeeld je spandoek niet alleen kan inzetten voor het overbrengen van een boodschap maar ook voor bescherming. Je kunt het echter ook laten zakken en binnenhalen om vervolgens in te haken. Het is belangrijk om hier van te voren over nagedacht te hebben en de situatie goed in te schatten om je reactie er op aan te passen.

OP ELKAAR LETTEN

Het zou ook goed zijn als je affinity group ook zou letten op mensen die niet in je groep zitten maar in hun eentje mee lopen. Vooral als het er iets ruwer aan toe gaat. Daarnaast kun je er over nadenken of je iemand aanspreekt op dat hij/zij met een fles bier in de hand loopt en dat die zichzelf/haarzelf en anderen in gevaar kan brengen (door bijvoorbeeld minder goede reactie in geval van dronkenschap etc.). Ditzelfde geld als mensen zich seksistisch uitlaten of zich macho gedragen, je affinity group kan op dit soort moment mensen terug roepen en bewust maken van hun gedrag. Bespreek van te voren hoe je hier mee om wilt gaan.

Binnen je affinity group weet je hoe ver iedereen bereid is te gaan en waar nodig of mogelijk, bediscussieer je dit – net als het moment dat je de demonstratie wilt verlaten of dat je naar voren wilt stromen om anderen bij te staan. In situaties waar het er heftiger aan toe gaat – de politie probeert mensen uit de demonstratie te pikken of laat je er niet door – kan je inhaken en anderen hier ook toe oproepen. Dit creëert veiligheid en de demonstratie blijft compacter (voor politie is het lastiger er doorheen te komen). Kijk om je heen en zorg dat niemand onder de voet gelopen wordt. Als de politie toch iemand arresteert, bedenk dan of je er heen wilt en die persoon wilt bevrijden (let op: strafbaar!) of enkel aanwezig wilt zijn. Een zelfverzekerde groep kan veel bereiken. Op hetzelfde moment is er echter ook geen garantie dat jij niet ook kan worden gearresteerd of door de politie in elkaar wordt geslagen (waar je ook bent).

BLIJF RUSTIG

Dit is echter niet vanzelfsprekend, paniek is erg normaal. Het kan daarom helpen om als affinity group rustig en bedachtzaam te handelen. Als een affinity group rustig blijft en niet mee doet in de algemene paniek en weg rent kan je vaak ook de rest tot kalmte manen en zo weer grip krijgen op de situatie. Probeer bij elkaar te blijven en voordeel te halen uit het feit dat je niet alleen bent.

CONCLUSIE

Er is altijd meer te zeggen over dit onderwerp. Een van de onderwerpen die zeker ook van belang is zijn de politie agenten in burger (de 'stille'). Zij worden ook vaak ingezet tijdens verschillende acties en dit is zeker een onderwerp dat ook aandacht verdient. 'Stillen' zijn er met verschillende doelen; ze vallen minder snel op en dus zijn ze vaak sneller in staat mensen te arresteren, ze worden ingezet om iemand uit de demo te pakken en snel af te voeren (meestal mensen die volgens hen een leidende functie hebben), mensen remmen in hun gedrag omdat ze vaak ook tussen de demo lopen en zo paranoia veroorzaken. Het is belangrijk om je niet compleet te laten blokkeren door hen en je met je eigen groep sterk te voelen en vertrouwen in elkaar te hebben. Discussieer goed over hoe je met zaken om wilt gaan en wat je wilt doen.

Wil je hier meer over weten dan raden we je aan om te zoeken naar meer informatie hierover op internet, bij bureau 'Jansen en Jansen' bijvoorbeeld of om langs te gaan bij een locale Infoshop of sociaal centrum (zie begrippenlijst) om daar informatie te krijgen.

WIE STAAT ER EIGENLIJK NAAST ME...?

Undercover politieagenten, rechercheurs in burgerkleding, infiltranten en informanten... ze dragen niet altijd een lange regenjas en een zonnebril. Van bourgeois / nette tot sportieve, van 'autonoom' tot punk, ze hebben tegenwoordig een heel reportoire aan kleding tot hun beschikking. Het resultaat is dat je de stille agenten soms moeilijk herkent. Een ding waar je goed op kan letten zijn enkelingen of groepjes van 2/3/4 mensen die rond hangen en wellicht een oortje in hebben en wellicht net iets te afgetraind zijn.

Vergeet echter niet dat er altijd nieuwe mensen zijn die maar weinig informatie hadden, niemand kennen en onzeker zijn. Niet iedereen die onzeker of zonder reden rond hangt is onderdeel van de staatsveiligheid!

NA DE ACTIVITEITEN

De meeste mensen hebben naderhand behoefte om na te praten over hun ervaringen omdat ze of, te maken hebben gehad met een nare politie-actie (begrippenlijst: 'Traumaondersteuning') of omdat de actie goed ging en de planning succesvol heeft gewerkt. Als acties afgelopen zijn gaat het niemand aan wie wat heeft georganiseerd en / of gedaan. Dit kan alleen maar tot nare gevolgen leiden. Dit betekent niet dat je hier niet over mag praten maar bedenk goed wat je verteld en wat je beter voor jezelf kunt houden, en hoe je dit doet; praat hierover bijvoorbeeld niet via de telefoon (zie begrippenlijst: telefoon).

DE ARRESTANTENGROEP (AG)

Meestal is er een arrestantengroep actief bij een actie of demo. Dit wordt dan bij aanvang van de actie of demo verteld of per flyer bekend gemaakt. Je kunt je bij een actie vaak inschrijven op een arrestantenlijst, maak hier gebruik van en doe dit serieus. Je kunt hier aangeven wat je principiële eetgewoonten zijn en of er bijvoorbeeld werk afgebeld moet worden. Bij grote landelijke acties kun je dit laatste het beste zelf met een thuisblijver regelen.

De arrestantengroep houdt bij wie er gearresteerd wordt en probeert diegene zoveel mogelijk bij te staan met praktische en geestelijke ondersteuning. Ze probeert degene weer snel vrij te krijgen, familie en vrienden in te lichten over de situatie van de gevangene persoon en regelt waar mogelijk juridische bijstand in de vorm van bijvoorbeeld een advocaat.

EMOTIONELE ONDERSTEUNING

Activisten staan vaak bloot aan geweld en spanningen. Wat daarbij vaak verbazingwekkend is, is hoe weinig we weten over de psychologische effecten van geweld. We moeten ons voorbereiden en elkaar ondersteunen tijdens de psychische en emotionele gevolgen van trauma's.

DRIE REACTIES OP TRAUMA

…die kunnen optreden na directe of indirecte ervaringen met geweld. Ze worden Post Traumatische Stress genoemd of PTS. Je kunt alle, enkele of een van deze reacties ervaren:

1 Het opnieuw meemaken van de traumatische ervaring, nachtmerries, flashbacks, indringende herinneringen, het gevoel hebben de ervaring niet los te kunnen laten

2 Vermijden/onderdrukken/emotionele afstomping, geheugenverlies, zelfmedicatie (alcohol/drugs), isolement, sociale terugtrekking, ontwijking van alles dat de ervaring kan herroepen (bekend als ontwijkend gedrag)

3 Verhoogde emoties, slapeloosheid, irritatie, woede, emotionele uitbarstingen, paniek aanvallen, angst, hyperventilatie, moeite met concentreren en het uitvoeren van normale taken

Dit zijn normale reacties op extreme ervaringen. Er zijn veel mensen die dit hebben meegemaakt en er overheen komen. Mensen reageren verschillend en verschillend in heftigheid op traumatische ervaringen. Ze hebben ook allen andere manieren van aandacht en hulp nodig. Je kunt getraumatiseerd raken

door een persoonlijke ervaring, door getuige te zijn van iets maar ook buiten de actie om door het slachtoffer te kennen of enkel er over te horen.

TWEE BELANGRIJKE ELEMENTEN VAN HERSTEL

1 Verblijf voor een tijdje op een rustige plek waar je je veilig voelt en je mensen om je heen hebt die je kunt vertrouwen en voor je kunnen zorgen.

2 Werk door je ervaring heen. Vind woorden voor wat er is gebeurd. Vertel het een vriend(in) in detail. Schrijf op wat er is gebeurd. Druk het uit op de manier waarop het jou bevalt.

Het is tijd dat we hier verantwoordelijk mee om gaan en dat we dit – niet alleen, niet alleen privé maar ook samen als beweging dragen in solidariteit!

HOE JE ELKAAR KUNT ONDERSTEUNEN

• Wacht niet totdat zij om hulp vragen. Wees er voor die gene. Getraumatiseerde mensen vinden het vaak moeilijk om hulp te zoeken. Wees proactief maar niet te opdringerig.

• Vertel het verhaal chronologisch op de manier waarop het gebeurde, chronologisch. Dit helpt de hersenen de ervaring te verwerken. Moedig je vriend(in) voorzichtig aan te praten over wat er is gebeurd, wat hij of zij heeft gezien, gehoord, gevoeld en dacht. Forceer niet als ze dit niet willen

• Gebrek aan ondersteuning kan leiden tot een verslechterende situatie. Dit wordt 'secundaire traumatisering' genoemd en moet erg serieus worden genomen. Het behelst 'gebroken verwachtingen'; - agressors zijn bekend gewelddadig te zijn, maar als je het gevoel hebt dat je vrienden je niet steunen naderhand kan het voelen alsof de hele wereld om je heen instort.

• De dagen direct na de ervaring zijn cruciaal. Dit is wanneer alle emoties makkelijk bereikbaar zijn. Het is goed met die gene te praten. Later zijn mensen vaak gesloten.

• Vaak onttrekken mensen zich aan sociale activiteiten en isoleren zichzelf.

Het kan zijn dat je je vriend(in) niet meer ziet. Zoek haar of hem op!

• Soms kan het zijn dat je je afgewezen voelt, dat je tegen een muur loopt of wordt afgestoten. Zie dit als een symptoom, neem het niet te persoonlijk en houdt vol.

• Je kunt je onzeker voelen over hoe te helpen. Zoek meer uit over PTS om het zo beter te begrijpen. Vraag wat ze nodig hebben, kom niet met oplossingen.

• Heb in gedachte dat veel mensen o.k. lijken na een traumatische ervaring en dat de reacties later kunnen komen.

• Getraumatiseerde mensen kunnen vaak al moeite hebben met de kleinste taken. Koken, boodschappen doen helpen met deze dingen kan van onschatbare waarde zijn zolang je ze niet betutteld of hun onafhankelijkheid ondermijnt.

• Irreëel gedrag, ondankbaarheid en afstandelijkheid zijn gebruikelijke reacties. Neem dit niet persoonlijk, blijf ondersteunen.

• **Belangrijk:** helpen en zorgen kan erg moeilijk zijn, ook voor jou! Draag zorg voor jezelf en doe dingen die je blij maken. Steun zoeken voor jezelf zal je helpen bij de zorg voor anderen.

Voor meer informatie over emotionele hulp en trauma is er ook een uitgebreidere folder genaamd 'Activisten trauma en herstel' te vinden op www.anarchistischegroepnijmegen.nl en in andere talen ook op de website www.activist-trauma.net

BEGRIPPENLIJST

Alcohol = alcohol: alcohol heeft geen plek op een demonstratie of actie. Alcohol lijkt vaak onschuldig maar kan je reactievermogen, besluitvaardigheid en verantwoordelijkheid ernstig beïnvloeden. Hierdoor kan het zijn dat je niet goed voor jezelf en je medeactivisten kan zorgen of dat je hen vooral ten ast bent in plaats van dat je samen sterker staat in je strijd. Zie ook 'drugs'.

AG = Arrestanten Groep: groep betrouwbare en ervaren mensen die zich vooral bezig houden met het ondersteunen van arrestanten en voor hen advocaten regelen. Als je ziet dat er arrestaties vallen is het daarom van belang dat je de AG zo snel mogelijk informeert. Ditzelfde geld voor als iemand vrij komt. Op activiteiten is er vaak een AG en het telefoonnummer wordt meestal via flyers of door de organisatie via een mededeling verspreid.

Afgevaardigde / Gedelegeerde: een of twee mensen representeren hun affninity group om keuzes te maken in een grotere context en brengen zo de mening van de affinity group in (bijvoorbeeld op een blokkade tijdens een demo of op het kamp). Werkt alleen als er ook gediscussieerd wordt binnen de affinity group.

Drugs: hiervoor geld het zelfde als voor alcohol; hier is geen plaats voor op acties en demonstraties. Zie alcohol.

Foto's / Film: ook al lijkt het soms anders, een demonstratie of actie is niet een plek om te elkaar te fotograferen. Video's en foto's kunnen elkaar in groot gevaar brengen. Als je toch per sé foto's wilt maken vraag dan eerst toestemming aan de mensen waarvan je foto's maakt. (Als je het echt leuk en belangrijk vindt foto's te maken is het wellicht zinnig om je aan te sluiten bij het media-team ipv foto's te maken voor je privé album)

De tegenpartij maakt ook foto's en niet maar een paar. Soms is het zinnig om een extra outfit bij te hebben.

Media team: er zijn vele linkse mediaprojecten die bijdragen aan de eigen mediavoorziening. Denk hierbij bijvoorbeeld aan Indymedia of de mobilisatie-website van een actie(groep) of demonstratie. Mediateams gebruiken allerhande media als fotografie, film, maar ook computertechniek als HTML, Flash etc. Er is altijd behoefte aan mensen die zich hier mee bezig willen houden.

Geweld: de vraag of het monopolie op geweld door de staat er een van 'legitiem geweld' is, is er één die al jaren woed. Feit is dat de algemeen gevoerde 'discussie' over geweld de structurele vormen van geweld door bijvb. Fort

Europa, kapitalisme en de oorlogen door de staat buiten beschouwing laten als men spreekt over het afstand nemen van geweld door rellen en activisten. Laten we hier even een moment pauze nemen: waarom zijn deportaties en geweld door agenten wel prima – en vallen daarom niet onder geweld – maar valt directe actie tegen deportaties en politiegeweld wel onder geweld, en zijn hierdoor niet oké. Misschien kan iemand het ons uitleggen? Wij snappen het niet.

Traumaondersteuning: Activisme brengt soms ook veel stress met zich mee en sommige ervaringen (bijvb. geweld) kunnen traumatisch werken. Zorg voor elkaar en ben je hier bewust van. Waar nodig kan je na de actie met elkaar een ronde doen over ervaringen en de emotionele toestand en als het echt slecht met iemand gaat is er eventueel zelfs psychologische hulp nodig.

Heli / Helicopter: Vervelend, neemt foto's van je vanaf grote hoogte. Soms zie en hoor je ze maar infraroodcamera's werken ook van grote hoogte dus ze hoeven je dus niet per sé op te vallen en hun materieel is niet altijd beperkt door bossen en bebouwde gebieden. Helicopters worden door de politie ook gebruikt voor een strategisch overzicht.

[Mobiele] telefoon: Praktisch maar ook gevaarlijk. [Mobiele] telefoons kunnen er voor zorgen dat je elkaar makkelijker terug vindt en verbeteren communicatie, ze kunnen echter ook worden gelocaliseerd door de politie of worden afgeluisterd. Ook als deze uit staat. Besef je dit en overweeg goed voor jezelf of het wel echt nodig is om je telefoon bij te hebben. Soms is een ouderwetse walkietalkie een beter idee.

Denk er daarnaast aan dat als je gearresteerd bent de politie zal proberen je telefoonkaart uit te lezen en telefoonnummers, namen en berichten zal proberen op te slaan.

Infoshop: In veel steden en regio's is er een infotheek / infoshop of actiecentrum. Hier kan je jezelf vaak uitrusten met informatie, boeken, flyers, kleding etc. Vaak zijn deze ook open tijdens acties om te fungeren als 'safehouse'.

Sociaal centrum: In Nederland en daarbuiten zijn in vele steden (autonome) sociale centra te vinden. Dit zijn meestal plekken waar je meer informatie kan vinden over actievoeren, gelijkgestemde mensen kunt ontmoeten, eveneens vaak een plek waar je veilig terug kan komen.

Safehouse: Een safehouse is een plek waar je ten tijden van een actie of demonstratie (meestal) veilig bent. Er is hier vaak de mogelijkheid om tot rust

te komen, even iets te drinken en om nieuwe tactieken met elkaar te bespreken om alvorens verder te gaan of te ‘verdwijnen’.

Consensus: Het tegenovergestelde van het verschillen van mening en afscheiding en in de beste situatie een gevolg van een discussieronde. Iedereen stemt in met wat er is geschreven, gepubliceerd, besloten, wel te doen / niet te doen. Iedereen. Zie ook ons uitgebreide pamflet ‘Consensus besluitvorming’ hier over.

Veto: Het blokkeren van een besluit.

Ronde: Een discussieronde waarbij iedereen de mogelijkheid heeft zijn of haar mening te geven. Dit kan zijn tijdens een actie voor een snel besluit of over de flyer ten tijden van de voorbereiding.

Variatie: de ‘emotionele ronde’ waarbij mensen hun stemming aan de rest laten weten zodat iedereen daar zich bewust van is.

EHBA: Korte benaming voor ‘Eerste Hulp Bij Actie’, een EHBO groep die actief is bij demonstraties om demonstranten en wellicht omstanders te helpen bij fysiek letsel, verwardheid etc.

Stille: Een undercover agent, meestal verkleed als burger maar soms ook als (mede)activist ed. Let op oortjes (oordopjes met spiraaldraad etc.). Laat je niet intimideren, zet ze uit de demonstratie en ontmasker ze.

Let echter op dat je geen ‘echte’ activisten of omstanders voor stillen uitmaakt, dit is vervelend, creëert paranoia en verdeeldheid. Iets wat ook een functie is van het inzetten van ‘stillen’.

EEN UITGAVE VAN ANARCHISTISCHE GROEP NIJMEGEN
IN SAMENWERKING MET DE VRIJE BOND
WWW.ANARCHISTISCHEGROEPNIJMEGEN.NL // WWW.VRIJEBOND.NL